

“ ‘n Slinger van Jan”

Johan Kwast

As trainer van ne atletiekvereniging möj preberen 't beste der oet te halen. 'k Bin bieje "K.E.V." (Kracht En Vriendschap) oet Hengel, ne klup dee ik in 't vuurjoar van 1958 zölf heb op'erecht. Noe steet der ok nog ne "C" vuur den naam, dus ne ekstra invulling en doar hej rekkening met te holen. Hoo goa'j doar met um en vul ie de sportbeleaving zo in, dat alman zich der in veenden kan en gelieke kaansen krig.

Einmoal in de wekke bi'w in 't stadion te veenden en zoaterdaagens, dan keump alns noar Driene vuur de bostraining. 'n Köppelke jongs oet Boorn he'w ok as lid en dee könt in alns good met doen. Op 'n good moal komt ze der met nog ne jong anzetten. "Wiej hebt 'n niej lid met'embrach, dit is Jan". Veralteneerd kiek ik eur an. Ne jonge, moddervet, den aamperan oet de veute kan, wil den an atletiek doen? 't Liek mij nich wat, mear hee is der. Eers mear der achter preberen te kommen wat em drif. Voetbal, ne groepssport, bevaalt um nich, (wat wij ok) en met de sportlessen op de MAVO, wördt-e mangs op de baank 'e zat met: "Jan, dat kun jij toch niet." Onbegriepelijk.

'k Stel vuur dat zwemmen better vuur em zal wean. "Nee, 'k veul wat vuur atletiek en bin duur 'n dokter al good'ekuurd. Doar stoa'j dan. Jan wil geern, begriepelijk; mear dat hee met zien bewegingspatroon tot weanig in stoat is, is ok wal heel duudelijk. Blik hee ne eendagsvleeg te wean, of lig hier ne mean-selijke en sociale opdracht vuur oons?"

Ne wekke later, oonzen eersten wedstried in de oonderlinge crosscompetitie. Alman kik zich de ogen oet. Jan is der ok wier, hee stroalt. Sportkleer, trainingspak, loopschoene, alns hef-e piekfijn vuur mekaar en Jan stek der in. De jongs van zienen leaf-tied hebt vief ronden of te leggen. 'k Sprek of, dat et vuur Jan noa eene ronde wal mooi is 'ewes; dat veendt-e bes. Gin een nemt doar anstoot an. Jan wördt in ziene wearde loaten. As 'n koploper vuur de leste ronde geet, wosselt Jan zich noar ziene bevriedende leste meters. "Zo, dat zit der op, hé, hé!" "Jan blös stoom of, mear hef duudelijk zienen slinger; hee telt met.

'n Half joar later, onze klupkampioenschappen in 't stadion. Nog alverdan is oonzen Jan van de petiej.

Biej 't wiespringen stig Jan boawen zich zölf oet. Nog nooit is 't em lukt 'n zweefmomeant te belea-wen. Vuur 't allereerste moal keump Jan lös van de grond. Hee ploft in 't zaand daal en met vol gestön keup-e wier oawerean. Der wördt opmetten. 'k Heur 't een van de jongs nog zo zeggen. "Jan, 1 meter 99", (nen ofstaand van niks) Jan geet bienoa oet zien dak; hoi, hoi, 'n niej pesoonlijk record". Hee is naa bliej en wiej vuur em met. Joa, Jan hef bieje oons zienen slinger.

In de zeuwentiger joaren is 'n groot antal KEV-leu in Arnhem van de petiej bieje nen wedstried op "Cranevelt". Ok Jan wil doar met alle geweeld an met doen. Toe dan mear; wat kan 't lien? De 100 meter is vuur em meer as lang genug. Noa 29 se-coonden keump Jan oawer en steet voort stil; gin een döt der lacherig oawer. Toch krig Jan zienen mirrag.

Wat is der vuur de jongste jeugd nog mooier as vrömde kapriolen oet halen op et verende landings-berre van 't polsstokhoogspringen. Zee kukelt duur mekaar of 't niks is. As starter he'k nogal wat las van dat kebaal doar en zee heurt doar ok nich. 'k Maak der gewag van. Meteen grip de wedstriedlei-ning in. "Alman dee der niks te zeuken hef, noar de boetenkaant van de baan; 't middenterrein vriej!" Jan steet bieje mij en kik mie vroagend an. Van mij mag-e nieje petronen in 't startrevolver doen. De gebroekte hulzen beargt-e sekuur op. Hee veult zich. "En den dan?", vrög de leiding, wiezend op Jan. "Hee möt mij helpen", zeg ik. (Eagenlijk mag dat nich, mear toe mear). Jan greuit, hee hef ne funktie en hoof nich vot. Tot an 't leste schot maakt-e dat woar. Jan hef wier zienen slinger; hee beleawt nen onmeunig mooien sportmirrag.

Kiek, zo kan 't dus ok.